

Sygn. akt I ACz 491/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spr.)
Sędziowie:	SA Grażyna Demko SA Ewa Madera

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. J.**

przeciwko **I. K. i P. C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie Wydział I Cywilny

z dnia 23 stycznia 2014r., sygn. akt I C 507/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krośnie - w sprawie z powództwa J. J. przeciwko I. K. i P. C. o zapłatę zadośćuczynienia – stwierdził swą niewłaściwość i przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, jako właściwemu rzeczowo i miejscowo.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy podał art. 27 kpc, zgodnie z którym powództwo należało wytoczyć przed sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania pozwanych, tj. G.. Ponadto Sąd Okręgowy wydał zaskarżone postanowienie wskutek zarzutu niewłaściwości miejscowej sądu, podniesionego przez pozwanych w odpowiedzi na pozew.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód domagał się jego uchylenia.

W ocenie powoda Sąd Okręgowy bezpodstawnie przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania do Sądu Okręgowego w Gdańsku, gdyż nie było zarzutu pozwanych w tym zakresie, zaś on jako powód ma prawo wyboru sądu właściwego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 202 kpc, niewłaściwość sądu dającą się usunąć za pomocą umowy stron, sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, przy czym sąd nie bada z urzędu tej właściwości również przed doręczeniem odpisu pozwu.

W niniejszej sprawie nie zachodzi przypadek naruszenia właściwości rzeczowej ani też właściwości miejscowej sądu.

Sąd Okręgowy wydał zaskarżone postanowienie, tj. przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwemu zgodnie z art. 27 kpc i nie dokonał tego – jak twierdzi powód – bez wniosków pozwanych. W odpowiedzi na pozew z dnia 7 stycznia 2014r. (k. 58) i z dnia 4 stycznia 2014r. (k. 77) obaj pozwani, przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, podnieśli zarzut niewłaściwości miejscowej sądu, uzasadniając to miejscem swego zamieszkania.

Nie ma zatem racji skarżący twierdząc, iż powyższe postanowienie zostało wydane z naruszeniem przepisów, tj. art. 200 kpc.

Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.